

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. XX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726737566048/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

XX

andre end Brorson skulle have haft interesse af her at tilvejebringe større troskab mod originalen? Hvis det havde drejet sig om at give linien mere velklang, kunne en sætler tænkes at have stillet de to ord om; men det modsatte er snarest tilfældet, så retfælsen skyldes sikkert den, der havde myndighed til at lade det formelle træde tilbage for højere hensyn. Når man tænker efter, ser man for øvrigt også, at originalen og J⁴ vel nok har den dybeste mening, så sandt som det, at jeg selv bliver reven løs fra kødets lyst, må være noget større end, at lyston rives fra mig.

Det må da siges at være velbegrunder, når J⁴ her — ligesom for øvrigt også hos Arlaud — er valgt som tekstgrundlag. Selvfølgelig havde også den fremgangsmåde været mulig, at man valgte den af de senere udgaver, som man anså for den sidste fra Brorsons levelid. Derfor kunne anføres, at man fik alle ændringer med, som han kunne tænkes at have ønsket eller billigt. Men man havde i så fald undladt at tage hensyn til, at J⁴ er den sidste udgave, om hvilken vi — gennem dateringen 1752 — har fuld sikkerhed for, at den er fra diglerens tid. Ved J⁵⁻⁶ har man, som vi har set, sandsynlighed, ved J⁷ kun mulighed. Ved at vælge J⁴ bliver vi altså på den faste grund. For øvrigt findes der i de senere udgaver måske knap nogen ændring, som med rimelighed kan tilskrives et personligt indgreb fra Brorsons side.

Valget af J⁴ udelukker naturligvis ikke rettelser på punkter, hvor denne udgaves ufuldkommenheder gør sig gældende. I følgende tilfælde er tekstgrundlaget fraveget:

1. Oplagte trykfejl er rettet i teksten: tekstgrundlagets form anføres da i apparatet, med mindre det drejer sig om ubetydeligheder.

2. Ved afvigelser fra førstetrykket, hvor der vel ikke er fremkommet noget formelt eller indholdsmæssigt umuligt, men hvor det er lettere at antage en misforståelse eller forvanskning fra sætlerens side end en rettelser af forfatteren, er førstetrykkets læsemåde optaget i teksten (med retskrivning fra J⁴), og tekstgrundlagets form er henvist til apparatet. Dette gælder særlig brugen af bindestreg i løst sammensatte ord. Tønderhefterne